

Arrest

nr. 206 234 van 28 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 12 januari 2016 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 15 januari 2016 asiel aan. Op 2 februari 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 6 februari 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van etnische origine te zijn. U bent het soenitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit Lalkhel, een subdorp van Rustam Khel, gelegen in het district Maidan Shahr in de provincie Wardak.

In het begin van sunbula 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender eind augustus 2015) werd u aangesproken door de lokale politie van het checkpoint Haj Hassan Machine in Lalkhel. Ze wilden dat u hen voorzag van water en andere boodschappen wanneer u van school naar huis wandelde. De eerstvolgende keer had u geen boodschappen meegenomen en werd u door de bemanning van het checkpoint geslagen. Als u nogmaals geen boodschappen meebracht zouden ze u vermoorden. Gedurende twee en een halve maand heeft u hun eis ingewilligd. Op het einde van sunbula 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender eind september 2015) zijn de taliban er achter gekomen dat u boodschappen deed voor het checkpoint Haj Hassan Machine en kwamen ze naar uw huis. Op het moment dat ze bij u thuis langskwamen was u op school. Ze zeiden aan uw moeder dat u geen boodschappen meer mocht doen voor het checkpoint. U bleef boodschappen doen voor het checkpoint en de taliban kwamen een week later terug langs. U was thuis op dat ogenblik maar uw moeder zei dat u nog op school was. De taliban zeiden dat ze u zouden vermoorden omdat u een spion bent voor de overheid. Diezelfde dag heeft u Afghanistan verlaten. U kwam aan in België op 12 januari 2016 en deed op 15 januari 2016 uw asielaanvraag. Na uw vertrek werd uw broer geslagen en werd zijn arm gebroken door leden van de checkpoint.

Ter staving van uw asielerelaas legt u volgende documenten neer: uw taskara, foto's van u en uw familie en de enveloppe waarin alles u werd toegestuurd.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond in het dorp Lalkhel in het district Maidan Shahr van de provincie Wardak

(CGVS 1, p. 4). U legde gedurende het volledige gehoor immers uitermate gebrekkige verklaringen af over uw leven in Afghanistan en uw beweerde herkomstregio.

Er moet worden opgemerkt dat er enkele opvallende hiaten werden vastgesteld in uw geografische kennis over de directe omgeving van uw dorp Lalkhel, dat u beschrijft als een subdorp van Rustam Khel (CGVS 1, p. 5). Hoewel u enige kennis heeft van dorpen die zich in de directe omgeving van Lalkhel bevinden, blijkt u sommige onder hen niet correct te kunnen situeren (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 3-4). Zo situeerde u Tapa en Jandi Khel aan dezelfde kant van de grote weg als Lalkhel (CGVS 2, p. 4), wat heel opmerkelijk is gezien die dorpen aan de andere kant van de weg liggen volgens de informatie op de beschikbare kaarten. Ook gaf u verschillende keren aan dat de hoofdweg zich ten zuiden van uw dorp bevindt (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Rustam Khel zich ten zuiden van de hoofdweg tussen Jalrez en de provinciehoofdstad bevindt. Daarnaast is het opmerkelijk dat u nog nooit van het nabijgelegen dorp Qazal Bash heeft gehoord (CGVS 2, p. 6). Ook is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Jalrez uit de provincie Wardak (verklaring DVZ, vraag 10), terwijl u gedurende het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u afkomstig bent uit het centrum van Wardak (CGVS 1, p. 4). Toen u met uw eerdere verklaring werd geconfronteerd, ontkende u dat u destijds had vermeld dat u in het district Jalrez woonde. U stelde dat men u toen had gevraagd welke districten in de buurt van uw woonplaats lagen en dat u daarop Jalrez en Nirkh had geantwoord (CGVS 1, p. 4-5). Deze verklaring volstaat evenwel geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen. Gevraagd naar de exacte benaming van het centrum van de provincie Wardak, kon u hier bovendien geen antwoord op geven (CGVS 1, p. 5). Het is heel opmerkelijk dat u niet in staat was om de naam van uw district, dat genoemd is naar de provinciehoofdstad van Wardak, mee te delen. U kon enkel naar die plaats verwijzen als 'centrum' en gaf letterlijk aan dat dit de enige benaming was die daarvoor werd gebruikt (CGVS 1, p. 4-5). Vreemd genoeg kon u tijdens het tweede gehoor op het CGVS wel spontaan meedelen dat Maidan Shahr het provinciecentrum van Wardak is (CGVS 2, p. 5), wat erop wijst dat u zich hebt voorbereid op uw tweede gehoor en bijgevolg een ingestudeerde indruk nalaat.

Ook bleek u nauwelijks kennis te hebben van belangrijke personen in uw district of provincie. U kon wel de provinciegouverneur Hayatullah Hayat en zijn voorganger Abdul Majeed Khogianiwal benoemen (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 5). Maar toen er werd doorgevraagd kon u nauwelijks verdere informatie geven over voornoemde personen (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 5). Opvallend hierbij is dat u verklaarde dat Hayatullah Hayat al enkele jaren gouverneur was toen u vertrok uit Afghanistan (CGVS 2, p. 5), terwijl uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat Hayat pas in juni 2015 werd aangesteld als gouverneur. Bij de DVZ gaf u aan dat u eind 2015 bent vertrokken uit Afghanistan (verklaring DVZ, vraag 31). Bijgevolg kon Hayatullah Hayat hoogstens een half jaar de functie van provinciegouverneur van Wardak hebben bekleed op het moment van uw vertrek uit Afghanistan. Ook kon u de politiechef ten tijde van uw vertrek Ahmad Fahim Qaim benoemen maar kon u wederom geen verdere informatie over die persoon verschaffen (CGVS 2, p. 7). Toen u de kans werd geboden om te vertellen over bekende personen uit Afghanistan, bijvoorbeeld uit de sport- of radiowereld, verklaarde u enkel dat u niemand wist (CGVS 1, p. 18). Toen u nogmaals de kans kreeg om om te vertellen over dergelijke personen uit uw regio, verwees u enkel naar een zekere Hameed Rustam, die volgens u aan gewichtheffen deed. Verder kon u niemand vermelden. Over Hameed Rustam werd evenwel geen informatie teruggevonden (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 6).

Als er u gevraagd werd naar de laatste presidentiële verkiezingen, kon u vertellen dat deze ongeveer drie jaar geleden plaatsvonden (CGVS 1, p. 18), maar toen u naar verdere informatie gevraagd werd kon u nauwelijks iets vertellen (CGVS 2, p. 5). U zei dat er in de provinciehoofdstad kon gestemd worden. Gevraagd naar de exacte locatie in de stad, kon u hier evenwel geen antwoord op geven (CGVS 2, p. 5). U verklaarde verder dat er toen ook nog op andere plaatsen kon worden gestemd, maar dat u niet wist waar precies (CGVS 2, p. 5). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat er naast het kieskantoor in de provinciehoofdstad nog op 12 andere plaatsen in uw district kon worden gestemd. Onder meer in de dorpen Tor Khail en Kohna Khomar, die zich veel dichterbij uw dorp bevinden dan de provinciehoofdstad. Uw erg beperkte kennis hieromtrent doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Maydan Shahr.

Wanneer er gepolst werd naar incidenten die zich in uw directe leefomgeving hebben afgespeeld, kon u hier slechts in zeer beperkte mate informatie over geven. U kon vertellen dat er kort voor uw vertrek een explosie plaatsvond bij het schrijn van Mullah Kaka, maar gaf daarbij meteen aan dat u er verder niets over afwist (CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 7). Gevraagd naar een aanslag op het gerechtsgebouw in Maidan Shahr, stelde u dat er aanslagen waren in 2012 en 2013, maar kon u daar verder helemaal

geen informatie over verschaffen (CGVS 2, p. 5-6). In mei 2015, een half jaar voor uw vertrek, vond evenwel een grote aanval plaats op de rechtbank van Maidan Shahr waarbij één persoon zichzelf opblies aan de ingang van het gebouw en drie gewapende mannen vervolgens konden binnendringen. Het is erg opmerkelijk dat u zich deze aanslag niet herinnert, maar wel verwijst naar aanslagen die zich in de jaren voordien zouden hebben afgespeeld. Ook wanneer er gevraagd werd naar een groot wapenarsenaal dat in 2012 in Mullah Khel gevonden werd, kon u hier helemaal geen informatie over geven (CGVS 2, p. 5). Uw erg beperkte kennis over incidenten in uw regio is heel opvallend. Telkens er werd doorgevraagd naar incidenten uit uw onmiddellijke omgeving, kon u nauwelijks of geen bijkomende informatie verschaffen, wat uw verklaringen ingestudeerd doet overkomen (CGVS 2, p. 5-6). Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat uw verklaringen over de radiozenders waar u naar luisterde allerminst een consistente indruk maken. Zo liet u tijdens het eerste gehoor optekenen dat u thuis luisterde naar National Radio en Sulha of Peace Radio (CGVS 1, p. 18). Toen hier tijdens het tweede gehoor op werd teruggekomen verklaarde u dat uw vader wel naar het nieuws luisterde op de radio, maar dat u enkel naar muziek luisterde. Nogmaals gevraagd naar de radiozenders waarnaar u luisterde, gaf u ditmaal aan dat u er geen kende (CGVS 2, p. 6).

Voorts is het opvallend dat u geen enkele plaats kan opnoemen die u bent gepasseerd toen u vanuit uw dorp naar de grens met Iran reisde. Hiernaar gevraagd kunt u enkel mededelen dat u naar Nimroz ging en zo verder naar de grens. U voegt er meteen aan toe dat u verder niets meer weet. Toen u nogmaals de kans werd geboden om uw reisweg doorheen Afghanistan verder toe te lichten, moet u opnieuw toegeven dat u het niet meer weet (CGVS 2, p. 7). Dat u geen enkele toelichting kunt geven over het traject dat u vanuit uw dorp hebt gevolgd om het land te verlaten, doet andermaal afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit Maidan Shahr.

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender maakt een gebrekkige en weinig doorleefde indruk. Zo verklaarde u dat het huidige Afghaanse jaar 1398 was, terwijl het huidige Afghaanse jaar op het moment van het gehoor 1396 was (CGVS 1, p. 4). Ook kunt u niet mededelen welke maanden de zomermaanden zijn volgens de Afghaanse kalender, noch kan u de wintermaanden van de Afghaanse kalender benoemen (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 7). U verklaarde dat de zomermaanden volgens de Afghaanse kalender hamal, sawr en jawza zijn, terwijl saratan, asad en sunbula de zomermaanden zijn (CGVS 1, p. 4). Wanneer er naar de wintermaanden werd gevraagd zei u dat deze aqrab en qaws zijn, terwijl de wintermaanden volgens de Afghaanse kalender jaddi, dalwa en hout zijn (CGVS 2, p. 7).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Maidan Shahr gelegen in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maidan Shahr heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Wat betreft uw taskara (identiteitsdocument) moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen. De foto's van u en uw familie bevestigen hoogstens uw familiale banden, maar zijn geenszins in staat bovenstaande vaststellingen omtrent uw herkomst te wijzigen. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan ontvangen heeft.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend

conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 augustus en 11 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met uw ontoereikende kennis over uw regio van herkomst (CGVS 2, p. 7). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 1, p. 2). U bleef evenwel volhouden dat u heel uw leven in Lalkhel heeft gewoond (CGVS 2, p. 7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De verzoeker volhardt allereerst in zijn verklaringen : hij is wel zijn hele leven in Lakhel, provincie Wardak verbleven. Zoals wij hieronder zullen zien, is het onrecht dat CGVS heeft vastgesteld dat "er dient opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond in het dorp Lakhel in het district Maidan Shahr van de provincie Wardak".

De motivering van de beslissing is helemaal niet adequate en onvoldoende. De verzoeker heeft veel gedetailleerd verklaringen gegeven om zijn verblijf in Wardak te bewijzen. De beoordeling van de wederpartij is zuiver subjectief en bijzonder streng met betrekking tot de verklaringen van Meneer W. (...).

De verzoeker is het slachtoffer geweest van ernstige feiten van bedreigingen en vervolgingen en heeft hij gegronde vrees voor vervolgingen ten aanzien van zijn land van herkomst.

In geval van terugkeer vreest de verzoeker om slachtoffer van mishandelingen te worden door Taliban.

De grieven van de Commissaris generaal zijn onvoldoende om de geloofwaardigheid van het asielaanvraag van verzoeker in vraag te stellen.

We vragen Uw Raad dan ook met eerbied, om het geheel van verzoekers verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie en de opmerkingen geuit in huidig beroep.

We menen, op basis van de objectieve beschikbare informatie en de coherente verklaringen van verzoeker dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is, dient dit beginsel toegepast worden.

Volgens Uw Raad : « si le demandeur a ou non des raisons de craindre d'être persécuté du fait de l'un des motifs visés par la Convention de Genève ; si l'examen de crédibilité auquel il est habituellement procédé constitue, en règle, une étape nécessaire pour répondre à cette question, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même ; dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains. En l'espèce, si un doute devait subsister sur d'autres points du récit de la requérante, il existe par ailleurs suffisamment d'indices du bien-fondé de ses craintes pour justifier que ce doute lui profite » (Rvv, arrest n° 29 226 dd. 29 juni 2009).

Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Er dient hem het voordeel van twijfel verleent worden en er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, zijn verklaringen zijn eenduidig, van goede

trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Ze zijn spontaan en duiden een persoonlijke ervaringen aan. Zijn verklaringen bevestigen dat hij zijn hele leven in Lakhel, district Wardak heeft verbleven en dat hij een geïntenseerde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Afghanistan.

De verzoeker kan geen beroep aan de autoriteiten doen. In tegenstelling met de beslissing van de tegenpartij, dient een bescherming toegekend worden aan de verzoeker omwille van deze problemen. Inderdaad vreest de verzoeker niet voor overheidsactoren, moet bijgevolg de toegang aan de bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd.

Volgens het artikel 48/5, c) : "niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. »

Eerst moet de vraag worden gesteld of de verzoeker aan de autoriteiten kan doen en of een effectieve bescherming kan worden bieden.

In casu, is het niet mogelijk voor de verzoeker rekening houdend met de omstandigheden van het land. Geen voldoende maatregelen werden genomen om de bevolking te helpen.

De verklaringen van verzoeker zijn niet verrassend aangezien de huidige situatie in zijn land van herkomst.

"Even where the legal framework provides for the protection of human rights, the implementation of Afghanistan's commitments under national and international law to promote and protect these rights in practice frequently remains a challenge. Afghan governance and the adherence to the rule of law are perceived as particularly weak, while public satisfaction with government performance and confidence in public institutions reportedly decreased sharply in 2015.

The capability of the Government to protect human rights is undermined in many districts by insecurity and the high number of attacks by AGEs. Rural and unstable areas reportedly suffer from a generally weak formal justice system that is unable to effectively and reliably adjudicate civil and criminal disputes.¹⁴² Government-appointed judges and prosecutors are reportedly frequently unable to remain in such communities, due to insecurity.

High levels of corruption, challenges to effective governance and a climate of impunity are all reported by observers as factors that weaken the rule of law and undermine the ability of the State to provide protection from human rights violations.¹⁴⁴ Accountability for human rights violations is reported to remain weak, and little or no political support has materialized for the advancement of transitional justice mechanisms. ¹⁴⁵ As noted above, a number of State actors tasked with protecting human rights, including the ANP and ALP, are themselves reported to commit human rights abuses with impunity in certain parts of the country.

Corruption is reported to affect many parts of the State apparatus, on the national, provincial and local levels.¹⁴⁶ Up to two-thirds of Afghan citizens who are in contact with public officials at provincial and district levels reportedly have to pay bribes to access public services. ¹⁴⁷ Within the police, corruption is reported to be endemic, as is the abuse of power and extortion.¹⁴⁸ The justice system is similarly reported to suffer from widespread corruption."¹

De wederpartij toont niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Afghanistan geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen, misbruiken en vervolgingen.

De verzoeker is beschuldigd een spion te zijn volgens de Taliban. Er bestaat een reële risico voor hem.

"In areas where AGEs exercise effective control over territory and the population, they are reported to use a variety of mechanisms to recruit fighters, including recruitment mechanisms based on coercive strategies. Persons who resist recruitment, and their family members, are reportedly at risk of being killed or punished."²

Als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om na te komen of de verzoeker bescherming zou moeten krijgen, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhult. In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoeker.

De verwerende partij heeft geen aandacht aan alle verklaringen van de verzoeker besteden zoals hieronder verder wordt uiteengezet.

Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Er dient hem het voordeel van twijfel verleent worden en er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, zijn verklaringen zijn eenduidig, van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie.

Met oog op de vluchtelingstatus in de zin van de Conventie van Geneve en de toepassing van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, verwijst de verzoeker naar het oordeel van Uw Raas.

Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordeelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan "om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade" en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

De ernstige schade meer bepaalt in de paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn: - doodstraf of executie, of, - foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst.

In casu, heeft de verzoeker een vrees om vervolgd te zijn door de taliban. In het bijzonder vreest hij doodstraf/executie en onmenselijke of vernederende behandelingen door taliban. Op een individuele basis, bestaat er een hoge risico, voor de verzoeker, om slachtoffer te worden van geweld, meer nog om gedood te worden omwille van zijn werk zonder een doeltreffend hulp van de autoriteiten te kunnen vraag. Deze handelingen zijn gemakkelijk beschouwd als onmenselijke en vernederende mishandelingen omwille hun ernst, die kunnen grond zijn van het artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Betreffend het toepassing van het artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wenst de verzoeker de nadruk leggen op de huidige veiligheidssituatie in Wardak.

De bestreden beslissing spreekt niet over de veiligheidssituatie in Wardak.

Zoals hieronder zal bewezen worden, was verzoeker wel in Lakhel voor zijn vertrek naar Europa. Bijgevolg dient de veiligheidssituatie in Wardak in aanmerking moet worden genomen.

Uit beschikbare informatie blijkt dat verzoeker een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn regio, Wardak omwille van de algemene onveiligheidssituatie en de onmacht van de Afghaanse Staat hem te beschermen tegen de terreuraanslagen gepleegd door militieleden.

Op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet:

"§2.Ernstige schade bestaat uit: c). ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Het artikel 3 EVRM luidt als volgt : "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. » Deze wetsbepaling vereist dat een grondige onderzoek moet worden uitgevoerd betreffend situatie van de verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. (EVRM MSS t. België en Griekland, 21 januari 2011 ; Y t. Russe,

4 december, 2008 ; Saadi t . Italie, 28 februari 2008; Vilvarajah en anderen t. het Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas en Andere c Suède, 20 Maart 1991). Het artikel 3 EVRM komt overeen met alinea b) van het artikel 48/4, §2). (RW n ° 128 564, n° 128 540, n 0 128 565 dd 2 september, 2014).

Er zij op gewezen dat het artikel 3 EVRM in samenhang met artikel 1, bepaalt dat lidstaten maatregelen moeten nemen om te voorkomen dat mensen onder hun jurisdictie « ne soient soumises à des tortures ou des traitements inhumains ou dégradants, même administrés par des particuliers » (EVRM, 3.9.98, § 22 ; Arrest Chahal t. Royaume-Uni, 15.11.96 ; EVRM, 29.4.97, req. 24573/94, H.L.R. t. Frankrijk ; het bovengenoemde arrest bepaald dat « en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane de personnes ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique » (§40)).

De Raad Van State heeft beoordeeld in een arrest n° 96.643 dd. 19 juni 2001, dat het artikel 3 EVRM « impose aux Etats parties à la Convention le devoir; non seulement de ne pas violer le droit protégé par cette disposition, mais aussi de prévenir les violations de ce droit » (R.S., n° 96.643, 19 juni 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154-155).

In casu, op een individuele basis, bestaat er een hoge risico, voor de verzoeker, om slachtoffer te worden van geweld in de zin van het artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie, in het arrest Diakité, omschrijft de notie internationaal of binnenlands gewapend conflict als « een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.³»

Betreffende het artikel 15, c), van het Richtlijn 2011/95/UE (vroeger Richtlijn 2004/82/CE), omgezet in Belgisch recht door het artikel 48/4, §2, c), van de wet van 15 december 1980, in haar arresten Elgafaji en Diakité, wijst het Europees Hof van Justitie erop dat « hoe meer de verzoekers eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming » (Elgafaji, §39 ; Diakité, §31). (onze onderstreping)

In een van de laatste verslagen van UNHCR, kunnen we lezen over de situatie van de bevolking dat :
"The security situation in Afghanistan remains unpredictable, with civilians continuing to bear the brunt of the conflict (...) The conflict is increasingly affecting all parts of the country.(...)There has been a significant increase in targeted killings and abductions of local civilian leaders by AGEs, as well as a general campaign of intimidation aimed at controlling communities in rural areas.⁶² AGEs continue to carry out high- profile attacks in Kabul and other cities,⁶³ and to expand their reach in rural or less populated areas."⁴ (onze onderstreping)
"Human rights violations against the civilian population are reported to occur in all parts of the country, regard less of who is in effective control of an area"⁵ (onze onderstreping)

Uit het heel recent verslag van UNAMA van februari 2018 blijkt dat :

"Civilians continued to suffer the effects of armed conflict in Afghanistan throughout 2017. Between 1 January and 31 December, UNAMA documented 10,453 civilian casualties (3,438 deaths and 7,015 injured),³ an overall decrease of nine per cent compared to 2016 and the first year-on-year decrease recorded by UNAMA since 2012.⁴ While the number of civilian deaths reduced by two per cent from 2016 and the number of civilians injured decreased by 11 per cent, the overall continuation of high numbers of civilian casualties underscores the enormous human cost of the ongoing armed conflict Between 1 January 2009 and 31 December 2017, the armed conflict in Afghanistan claimed the lives of 28,291 civilians and injured 52,366 others"⁶.

"In 2017, UNAMA attributed the majority of civilian casualties - 65 per cent - to Anti-Government Elements, with 42 per cent attributed to Taliban, 18 10 per cent to Daesh/Islamic State Khorasan Province (ISIL-KP), 19 and 13 per cent to undetermined and other AntiGovernment Elements"⁷.

Uit een andere verslag van EASO kunnen we lezen dat de bevolking is slachtoffer van Talibans :

Although the Taliban officially has restrictions on targeting civilians and destroying certain civilian infrastructure (86), UNAMA attributes 61 % percent of ail civilian casualties in 2016 (11,418 dead and wounded in 2016), to insurgents, mainly the Taliban (...) Despite their 'internal guidelines' (layeha) against kidnapping for ransom, the Taliban is found to increasingly target financially well-off Afghan

civilians. A UN report found that the mantle of ideological or political demands is used cover for pure moneymaking in many of these cases. However, not only rich Afghans are being kidnapped for ransom. Between 2003 and 2014, the UN reports that at Taliban checkpoints, individuals believed to be unsupportive of the insurgency are either executed on the spot or kidnapped in order to extract payments from their relatives⁸.

In zijn resolutie van 21 november 2017 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties gesteld dat de veiligheidssituatie in Afghanistan is betwistbaar⁹ :

"Expressing its deep concern about the continuous high level of violence in Afghanistan, especially the number of civilian casualties, condemning in the strongest terms all terrorist activity and all violent attacks, recalling that the Taliban, as well as Al-Qaida, ISIL (Da'esh) affiliates and other terrorist groups, violent and extremist groups and illegal armed groups are responsible for the significant majority of the civilian casualties in Afghanistan, and calling for compliance with international humanitarian law and international human rights law, as applicable, and for all appropriate measures to be taken to protect civilians, humanitarian workers and aid and humanitarian facilities.¹⁰"

Overeenkomstig de rechtspraak van de Diakité en Elgafaji van het Europees Hof van Justitie, zou de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus moeten krijgen met toepassing van het artikel 48/4, c), van de vreemdelingenwet van 1980.

Inderdaad, is het geweld die vandaag plaats vindt in Wardak zodanig dat de verzoeker, als hij naar zijn land van herkomst terug gestuurd zou worden, het risico zou lopen om aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van de Europese Conventie blootgesteld te worden.

Als gevolg, gelet op het feit dat er momenteel nog steeds een gewapend conflict plaats vindt in Wardak, valt de verzoeker onder de condities om van de subsidiaire bescherming te genieten in overeenstemming met artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet van 1980. Door de tegenovergestelde beslissing te nemen maakt de verwerende partij een manifeste appreciatie fout."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De verzoeker is van mening dat de redenering van de tegenpartij om hem een bescherming te weigeren onvoldoend en/of niet adequate is.

Volgens de tegenpartij, heeft verzoeker "immers uitermate gebrekkige verklaringen af over (zijn) leven in Afghanistan en (zijn) beweerde regio".

Nochtans, heeft verzoeker zijn relaas op een zeer spontane en gedetailleerde wijze afgelegd. Verzoeker is oprecht en geloofwaardig.

Eerst, dient opgemerkt te worden dat CGVS de verklaringen te strikt heeft beoordeeld.

Inderdaad, heeft verzoeker veel details gegeven over zijn directe omgeving. Verzoeker is van mening dat de tegenpartij een gedeeltelijke lezing van zijn verklaringen heeft gedaan.

Verzoeker heeft correct de dorpen die in de omgeving van zijn dorp beschreven (gehoor CGVS II - p. 3-4).
(...)

Verzoeker kan ook de dorpen die op de weg naar zijn school liggen beschreven.
(...)

Verzoeker heeft ook correct de rivier in de omgeving van zijn dorp beschreven (gehoor CGVS II-p. 3-4).
(...)

Verzoeker heeft ook informatie over belangrijke personen in zijn districten beschreven. Hij heeft de naam van de provinciegouverneur gegeven en ook zijn vervanger.

De tegenpartij verwijt verzoeker dat hij heeft verklaard dat Hayatullah provinciegouverneur was sinds enkele jaren voor zijn vertrek naar Europa. Met dit verband wil graag verzoeker antwoorden dat hij niet goed de vraag heeft begrepen. Wat hij wil zeggen is dat Hayatullah is provinciegouverneur sinds enkele jaren op het moment van zijn gehoor op CGVS.

De tegenpartij verwijt ook verzoeker dat hij geen informatie over de laatste presidentiele verkiezingen kan vertellen.

De redenering van CGVS kan niet opgevolgd zijn. Verzoeker heeft nooit gestemd. Het is dus normaal dat hij geen informatie oert dit onderwerp kan geven. Veel mensen uit zijn dorp nemen niet deel aan de stemmen uit vrees van taliban. Bijgevolg kan hem geen gebrekkige kennis worden verweten.

Verzoeker heeft ook de namen van de politie chef en zijn superior genoemd.

Wat betreft de vraag over de recente incidenten, dient opgemerkt te worden dat de tegenpartij geen verder vragen heeft gesteld. Bijgevolg heeft verzoeker geen details gegeven over recente incidenten.

Betreffend de reisweg naar Iran, verzoeker kent de weg tot de grens van zijn provincie. Na de grens, was hij verborgd in een auto met een smokkelaar. Bijgevolg heeft hij geen mogelijkheid de weg te zien.

Uit de bestreden beslissing blijkt uit dat dat de tegenpartij heeft geen rekening met alle verklaringen van verzoeker gehouden. De tegenpartij heeft alleen de nadelige elementen voor verzoeker in de beslissing beschreven zonder zijn correct antwoorden te noemen.

Bovendien heeft de wederpartij geen rekening houden met de profiel van verzoeker die zijn hele leven in een dorp heeft verbleven.

Artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 dient toegepast te worden, wat niet correct gedaan werd door verwerende partij: « De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen: a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en reglementen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast; b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden; c) de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker, met inbegrip van factoren zoals zijn verleden, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of de daden waaraan hij werd blootgesteld of dreigt te worden blootgesteld', zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging of ernstige schade, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de asielzoeker».

Verzoeker is van mening dat hij genoeg informatie heeft gegeven om zijn herkomst te bewijzen.

Ter ondersteuning van zijn verklaringen, heeft ook zijn identiteitsdocumenten maar de taskaras van zijn broer en zijn vader.

Eenzijds dient opgemerkt te worden dat de tegenpartij niet de documenten van zijn vader en zijn broer in aanmerking heeft genomen. Inderdaad is er geen woord over deze documenten in de bestreden beslissing.

Anderzijds, deze documenten zijn een begin van bewijs van de verklaringen van verzoeker.

Door te bepalen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben gewoond in het dorp Lalkhel, heeft de tegenpartij geen onderzoek over zijn vrees voor Taliban gedaan.

*Nochtans heeft verzoeker in details zijn problemen verklaard.
(...)*

Rekening houdend met het feit dat verzoeker wel afkomstig uit Lakhel is en heeft daar zijn hele leven verbleven, dient zijn asielaanvraag beoordeeld worden.

De verklaringen van verzoeker zijn in overeenstemming met de beschikbare informatie. Taliban bedreigen met dood burgers die volgens hen spion voor de overheid zijn.

"Targeting by the Taliban is not limited to those who are government employees, but also to those who are accused of being a supporter of the government (217). In 2013, UNAMA documented 246 attacks against civilians who had no official affiliation to government, NGOs or recognised civilian institutions (i.e. medical, education, elections, development programming). These attacks against civilians resulted in 532 civilian casualties (...) Through their parallel judicial system, the Taliban also punished those they accused of being a spy, and passing on information on the Taliban to the government (222). According to Giustozzi, spying for the government is considered a crime per se, without the possibility to repent »¹¹.

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielaanvraag als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet voldoende gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

Er werd al door Uw Raad beoordeeld dat: « il peut être exigé, dans le cadre de cette procédure, que le demandeur d'asile produise à l'appui de sa demande des récits constants et dépourvus de contradictions de nature à en ruiner la crédibilité; que les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables » (CE, 15 décembre 2009, n°198.949).

Wat niet het geval was in casu.

De motivering van de beslissing is dus zeker niet afdoende om verzoekers aanvraag onaannemelijk te achten. Verzoeker heeft doorleeft, spontane en gedetailleerde verklaringen afgelegd.

Op grond van het voorafgaand luidt de conclusie dat er in Guinee een gegronde vrees bestaat voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In geval van terugkeer zal Meneer W. (...) geen toegang tot bescherming tegen vervolging genieten."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden de volgende stavingstukken gevoegd:

- het rapport "Afghanistan Annual Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2017" van UNAMA van februari 2018;
- het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van december 2017;
- Verenigde Naties, *Resolution adopted by the General Assembly on 21 November 2017*, 24 november 2017.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met daarbij een brief van de ouderen van zijn dorp, met vertaling naar het Nederlands door een beëdigde tolk, neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. Ten overvloede kan hier aan worden toegevoegd dat uit wat hieronder volgt (zie *infra*, onder nr. 2.3.4.), blijkt dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing formeel heeft gemotiveerd en dus geen toepassing heeft gemaakt van artikel 4 van de voornoemde wet van 29 juli 1991, dat bepaalt dat in bepaalde welomschreven gevallen geen formele motivering vereist is.

Het eerste en het tweede middel zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) er enkele opvallende hiaten werden vastgesteld in verzoekers geografische kennis over de directe omgeving van zijn dorp Lalkhel, dat (ii) verzoeker nauwelijks kennis bleek te hebben van belangrijke personen in zijn district of provincie, dat (iii) verzoekers erg beperkte kennis over de laatste presidentiële verkiezingen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit Maidan Shahr, dat (iv) verzoeker slechts in zeer beperkte mate informatie kon geven over incidenten die zich in zijn directe leefomgeving hebben afgespeeld, dat (v) verzoeker geen enkele plaats kon opnoemen die hij is gepasseerd toen hij vanuit zijn dorp naar de grens met Iran reisde, en dat (vi) verzoekers kennis van de Afghaanse kalender een gebrekkige en weinig doorleefde indruk maakt. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaanvraag, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangaande de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielaanvraag raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan wat dit betreft niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat er enkele opvallende hiaten werden vastgesteld in verzoekers geografische kennis over de directe omgeving van zijn dorp Lalkhel:

“Hoewel u enige kennis heeft van dorpen die zich in de directe omgeving van Lalkhel bevinden, blijkt u sommige onder hen niet correct te kunnen situeren (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 3-4). Zo situeerde u Tepa en Jandi Khel aan dezelfde kant van de grote weg als Lalkhel (CGVS 2, p. 4), wat heel opmerkelijk is gezien die dorpen aan de andere kant van de weg liggen volgens de informatie op de beschikbare kaarten. Ook gaf u verschillende keren aan dat de hoofdweg zich ten zuiden van uw dorp bevindt (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Rustam Khel zich ten zuiden van de hoofdweg tussen Jalrez en de provinciehoofdstad bevindt. Daarnaast is het opmerkelijk dat u nog nooit van het nabijgelegen dorp Qazal Bash heeft gehoord (CGVS 2, p. 6). Ook is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Jalrez uit de provincie Wardak (verklaring DVZ, vraag 10), terwijl u gedurende het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u afkomstig bent uit het centrum van Wardak (CGVS 1, p. 4). Toen u met uw eerdere verklaring werd geconfronteerd, ontkende u dat u destijds had vermeld dat u in het district Jalrez woonde. U stelde dat men u toen had gevraagd welke districten in de buurt van uw woonplaats lagen en dat u daarop Jalrez en Nirkh had geantwoord (CGVS 1, p. 4-5). Deze verklaring volstaat evenwel geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen. Gevraagd naar de exacte benaming van het centrum van de provincie Wardak, kon u hier bovendien geen antwoord op geven (CGVS 1, p. 5). Het is heel opmerkelijk dat u niet in staat was om de naam van uw district, dat genoemd is naar de provinciehoofdstad van Wardak, mee te delen. U kon enkel naar die plaats verwijzen als ‘centrum’ en gaf letterlijk aan dat dit de enige benaming was die daarvoor werd gebruikt (CGVS 1, p. 4-5). Vreemd genoeg kon u tijdens het tweede gehoor op het CGVS wel spontaan meedelen dat Maidan Shahr het provinciecentrum van Wardak is (CGVS 2, p. 5), wat erop wijst dat u zich hebt voorbereid op uw tweede gehoor en bijgevolg een ingestudeerde indruk nalaat.”

Verzoeker laat in het tweede middel gelden dat hij veel details heeft gegeven over zijn directe omgeving en dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te strikt heeft beoordeeld en een gedeeltelijke lezing ervan heeft gedaan. Hij heeft immers correct de dorpen in de omgeving van zijn dorp, de dorpen die op de weg naar zijn school liggen en de rivier in de omgeving van zijn dorp beschreven. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoeker *“enige kennis heeft van dorpen die zich in de directe omgeving van Lalkhel bevinden”* en van de rivier in de omgeving van zijn dorp, doch wordt tevens gewezen op een aantal opvallende hiaten in verzoekers geografische kennis over de directe omgeving van zijn dorp en vastgesteld dat verzoeker zich vermoedelijk heeft voorbereid op zijn tweede gehoor en een ingestudeerde indruk nalaat. Verzoeker gaat niet in op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de hiaten in zijn geografische kennis over de directe omgeving van zijn dorp. Hij slaagt er dan ook niet in de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten.

Ook bleek verzoeker nauwelijks kennis te hebben van belangrijke personen in zijn district of provincie:

“U kon wel de provinciegouverneur Hayatullah Hayat en zijn voorganger Abdul Majeed Khogianiwal benoemen (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 5). Maar toen er werd doorgevraagd kon u nauwelijks verdere

informatie geven over voornoemde personen (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 5). Opvallend hierbij is dat u verklaarde dat Hayatullah Hayat al enkele jaren gouverneur was toen u vertrok uit Afghanistan (CGVS 2, p. 5), terwijl uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat Hayat pas in juni 2015 werd aangesteld als gouverneur. Bij de DVZ gaf u aan dat u eind 2015 bent vertrokken uit Afghanistan (verklaring DVZ, vraag 31). Bijgevolg kon Hayatullah Hayat hoogstens een half jaar de functie van provinciegouverneur van Wardak hebben bekleed op het moment van uw vertrek uit Afghanistan. Ook kon u de politiechef ten tijde van uw vertrek Ahmad Fahim Qaim benoemen maar kon u wederom geen verdere informatie over die persoon verschaffen (CGVS 2, p. 7). Toen u de kans werd geboden om te vertellen over bekende personen uit Afghanistan, bijvoorbeeld uit de sport- of radiowereld, verklaarde u enkel dat u niemand wist (CGVS 1, p. 18). Toen u nogmaals de kans kreeg om om te vertellen over dergelijke personen uit uw regio, verwees u enkel naar een zekere Hameed Rustam, die volgens u aan gewichtheffen deed. Verder kon u niemand vermelden. Over Hameed Rustam werd evenwel geen informatie teruggevonden (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 6)."

Door in het tweede middel te stellen dat hij de naam van de provinciegouverneur en diens vervanger en van de politiechef en diens superior heeft gegeven, slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven, waarin dit wordt erkend, te weerleggen of te ontcrachten. Waar verzoeker nog laat gelden dat hij de vraag sinds wanneer Hayatullah Hayat provinciegouverneur was in Wardak niet goed had begrepen en wilde zeggen dat Hayatullah provinciegouverneur was sinds enkele jaren op het moment van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op het einde van het gehoor op het CGVS gevraagd of hij alle vragen begrepen had, antwoordde verzoeker bevestigend (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 december 2017, p. 8). Ook verzoekers antwoord op de vraag sinds wanneer Hayatullah provinciegouverneur was, is duidelijk: *"Ik was daar nog als hij gouverneur werd. Hij was al enkele jaren gouverneur"* (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 december 2017, p. 5). Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of dat de commissaris-generaal zijn verklaringen op een onredelijke wijze heeft beoordeeld.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekers erg beperkte kennis over de laatste presidentiële verkiezingen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit Maidan Shahr:

"Als er u gevraagd werd naar de laatste presidentiële verkiezingen, kon u vertellen dat deze ongeveer drie jaar geleden plaatsvonden (CGVS 1, p. 18), maar toen u naar verdere informatie gevraagd werd kon u nauwelijks iets vertellen (CGVS 2, p. 5). U zei dat er in de provinciehoofdstad kon gestemd worden. Gevraagd naar de exacte locatie in de stad, kon u hier evenwel geen antwoord op geven (CGVS 2, p. 5). U verklaarde verder dat er toen ook nog op andere plaatsen kon worden gestemd, maar dat u niet wist waar precies (CGVS 2, p. 5). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat er naast het kieskantoor in de provinciehoofdstad nog op 12 andere plaatsen in uw district kon worden gestemd. Onder meer in de dorpen Tor Khail en Kohna Khomar, die zich veel dichterbij uw dorp bevinden dan de provinciehoofdstad."

Verzoeker betoogt in het tweede middel dat hij nooit heeft gestemd, zodat het normaal is dat hij hierover geen informatie kan geven. Dit is echter geen afdoende excuus. Voor iemand die heel zijn leven in het district Maidan Shahr heeft gewoond, mag immers verwacht worden dat hij weet waar de kieskantoren gelegen zijn die zich het dichtst bij zijn dorp bevinden. Dat verzoeker dit niet weet, maar wel kan zeggen dat er in de provinciehoofdstad, die zich veel verder van zijn dorp bevindt dan enkele andere dorpen waar er kieskantoren waren, een kieskantoor is, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit Maidan Shahr. Dat verzoeker zelf niet ging stemmen doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Daarbij komt nog dat verzoeker slechts in zeer beperkte mate informatie kon geven over incidenten die zich in zijn directe leefomgeving hebben afgespeeld:

"Wanneer er gepolst werd naar incidenten die zich in uw directe leefomgeving hebben afgespeeld, kon u hier slechts in zeer beperkte mate informatie over geven. U kon vertellen dat er kort voor uw vertrek een explosie plaatsvond bij het schrijn van Mullah Kaka, maar gaf daarbij meteen aan dat u er verder niets over afwist (CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 7). Gevraagd naar een aanslag op het gerechtsgebouw in Maidan Shahr, stelde u dat er aanslagen waren in 2012 en 2013, maar kon u daar verder helemaal geen informatie over verschaffen (CGVS 2, p. 5-6).

In mei 2015, een half jaar voor uw vertrek, vond evenwel een grote aanval plaats op de rechtbank van Maidan Shahr waarbij één persoon zichzelf opblies aan de ingang van het gebouw en drie gewapende

mannen vervolgens konden binnendringen. Het is erg opmerkelijk dat u zich deze aanslag niet herinnert, maar wel verwijst naar aanslagen die zich in de jaren voordien zouden hebben afgespeeld. Ook wanneer er gevraagd werd naar een groot wapenarsenaal dat in 2012 in Mullah Khel gevonden werd, kon u hier helemaal geen informatie over geven (CGVS 2, p. 5). Uw erg beperkte kennis over incidenten in uw regio is heel opvallend. Telkens er werd doorgevraagd naar incidenten uit uw onmiddellijke omgeving, kon u nauwelijks of geen bijkomende informatie verschaffen, wat uw verklaringen ingestudeerd doet overkomen (CGVS 2, p. 5-6). Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat uw verklaringen over de radiozenders waar u naar luisterde allerminst een consistente indruk maken. Zo liet u tijdens het eerste gehoor optekenen dat u thuis luisterde naar National Radio en Sulha of Peace Radio (CGVS 1, p. 18). Toen hier tijdens het tweede gehoor op werd teruggekomen verklaarde u dat uw vader wel naar het nieuws luisterde op de radio, maar dat u enkel naar muziek luisterde. Nogmaals gevraagd naar de radiozenders waarnaar u luisterde, gaf u ditmaal aan dat u er geen kende (CGVS 2, p. 6)."

In tegenstelling tot wat hij in het tweede middel voorhoudt, is de reden dat verzoeker geen details heeft gegeven over recente incidenten in zijn omgeving niet dat hierover door de *protection officer* geen verdere vragen werden gesteld, doch wel dat hij geen verdere informatie had (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 december 2017, p. 7) en dat hij niets meer wist dan wat hij vertelde (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 december 2017, p. 6). Aldus slaagt verzoeker er ook niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Bovendien oordeelt de commissaris-generaal terecht dat ook de vaststelling dat verzoeker geen enkele toelichting kan geven over het traject dat hij vanuit zijn dorp heeft gevolgd om het land te verlaten, afbreuk doet aan zijn voorgehouden herkomst uit Maidan Shahr:

"Voorts is het opvallend dat u geen enkele plaats kan opnoemen die u bent gepasseerd toen u vanuit uw dorp naar de grens met Iran reisde. Hiernaar gevraagd kunt u enkel mededelen dat u naar Nimroz ging en zo verder naar de grens. U voegt er meteen aan toe dat u verder niets meer weet. Toen u nogmaals de kans werd geboden om uw reisweg doorheen Afghanistan verder toe te lichten, moet u opnieuw toegeven dat u het niet meer weet (CGVS 2, p. 7)."

Verzoeker laat wat dit betreft in het tweede middel gelden dat hij de weg kende tot de grens van zijn familie, doch dat hij na de grens was verborgen in een auto met een smokkelaar waardoor hij geen mogelijkheid had om de weg te zien. Dit stemt evenwel niet overeen met zijn verklaringen op het CGVS, waar hij verklaarde niet te weten langs waar hij gereisd is van zijn dorp naar Nimroz (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 11 december 2017, p. 7). Het voorgaande motief blijft dan ook overeind.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief volledig ongemoeid laat:

"Ook uw kennis van de Afghaanse kalender maakt een gebrekkige en weinig doorleefde indruk. Zo verklaarde u dat het huidige Afghaanse jaar 1398 was, terwijl het huidige Afghaanse jaar op het moment van het gehoor 1396 was (CGVS 1, p. 4). Ook kunt u niet mededelen welke maanden de zomermaanden zijn volgens de Afghaanse kalender, noch kan u de wintermaanden van de Afghaanse kalender benoemen (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 7). U verklaarde dat de zomermaanden volgens de Afghaanse kalender hamal, sawr en jawza zijn, terwijl saratan, asad en sunbula de zomermaanden zijn (CGVS 1, p. 4). Wanneer er naar de wintermaanden werd gevraagd zei u dat deze aqrab en qaws zijn, terwijl de wintermaanden volgens de Afghaanse kalender jaddi, dalwa en hout zijn (CGVS 2, p. 7)."

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt genoegzaam dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot aan zijn vertrek naar Europa in het dorp Lalkhel in het district Maidan Shahr van de provincie Wardak gewoond heeft.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 21, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde foto's en envelop, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"De foto's van u en uw familie bevestigen hoogstens uw familiale banden, maar zijn geenszins in staat bovenstaande vaststellingen omtrent uw herkomst te wijzigen. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan ontvangen heeft."

Verzoeker laat deze motieven in zijn verzoekschrift geheel ongemoeid, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde taskara motiveert de commissaris-generaal als volgt:

“Wat betreft uw taskara (identiteitsdocument) moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen.”

Waar verzoeker in het tweede middel opwerpt dat de commissaris-generaal de taskara's van zijn broer en vader niet in aanmerking heeft genomen, wordt er op gewezen dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker deze documenten heeft neergelegd. Hoe dan ook kan met betrekking tot deze stukken hetzelfde worden gesteld als wat ten aanzien van verzoekers taskara wordt gemotiveerd.

Ook de brief van de dorpsoudsten van het dorp Osmani Khair die verzoeker ter terechtzitting samen met een aanvullende nota neerlegt, is niet van aard om deze appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (adm. doss., stuk 22, map met ‘landeninformatie’, document nr. 10, COI Focus “Afghanistan Corruptie en documentenfraude”, 21 november 2017), kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker ter terechtzitting bij aanvullende nota voorgelegde verklaring van de dorpsoudsten. Bovendien betreft deze verklaring slechts een fotokopie en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Maidan Shahr van de provincie Wardak. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld en aan verzoekers vrees om het slachtoffer te worden van mishandelingen door de taliban. In tegenstelling tot wat verzoeker in het eerste middel voorhoudt, diende dan ook geen onderzoek te worden verricht naar de effectiviteit van de bescherming die door de Afghaanse autoriteiten kan worden geboden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet heeft aangetoond afkomstig te zijn uit het district Maidan Shahr van de provincie Wardak, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Maidan Shahr van de provincie Wardak, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren.”

Te dezen maakt verzoeker op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening wordt gehouden met zijn profiel – hij heeft zijn hele leven in een dorp verbleven – wordt er op gewezen dat uit het bovenstaande reeds is gebleken dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit zijn dorp in het district Maidan Shahr, gelegen in de provincie Wardak. Een schending van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit wordt dan ook niet aangetoond.

2.3.9. In de mate dat verzoeker in het eerste middel verwijst naar artikel 3 van het EVRM, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend achtien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN